

Sygn. akt II Cz 9/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Agencji (...) w W. Oddziału Terenowego we W.

przeciwko (...) Spółce z o. o. w B.

o zapłatę 3608,82 zł

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 16 listopada 2012 r. sygn. akt I C 1267/12

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem odrzucono pozew w części dotyczącej kwoty 3560 zł z odsetkami od dnia 1 listopada 2010 r., kierując się następującymi względami: - wyrokiem z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie I C 232/11 zasądzono od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1504,74 zł, obejmującą czynsz dzierżawny za okres od 1 lipca 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r.; - w niniejszym postępowaniu strona powodowa ponownie wystąpiła o zapłatę czynszu dzierżawnego za wyżej wskazany okres, powołując się na fakturę VAT nr (...) z dnia 4 października 2010 r., opiewającą na kwotę 3560,48 zł.

W zażaleniu strona powodowa zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie było objęte prawomocnym wyrokiem z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie I C 232/11, co skutkowało odrzuceniem pozwu.

Wskazując na powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył :

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

Przedmiotem rozstrzygnięcia sądu niewątpliwie jest zgłoszone przez powoda żądanie , i to w takiej postaci, w jakiej zostało przez niego sformułowane, a zatem chodzi o żądanie w znaczeniu procesowym, nie zaś materialnoprawnym.

W sprawie I Cupr 232/11 Sądu Rejonowego Kłodzku strona powodowa dochodziła kwoty 1504,74 zł i jej żądanie w tym zakresie zostało uwzględnione w całości, natomiast w sprawie tej nigdy nie zostało zgłoszone żądanie odnośnie kwoty 3560,48 zł, wobec czego nie zapadło żadne rozstrzygnięcie dotyczące tej należności.

Ta właśnie należność jest obecnie dochodzona przez stronę powodową w niniejszym postępowaniu- w oparciu o fakturę z dnia 4 października 2010 r.,- która wprawdzie była także dowodem w sprawie I Cupr 232/11, jednak wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji, wynikająca z niej należność w kwocie 3560,48, nigdy nie była nawet przedmiotem rozpoznania wobec braku stosownego żądania w tym zakresie.

Z tych przyczyn zaskarżone postanowienie zostało uchylone / art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc /.